

NOVADNIEKS

PREIĻU RAJONA LAIKRAKSTS

• Trešdiena, 1996. gada 17. jūlijs

• Nr. 53 (6674)

Melioratīvo sistēmu pārvalde vēl pastāv

Melioratīvo sistēmu pārvaldi finansē valsts. Budžeta iespējas paliek arvien ierobežotākas. Šogad, piemēram, pārvaldei iedalīts 64 tūkstošus latu liels finansējums. Un jau skaidri pateikts, ka nākamajā gadā vairāk nebūs ne par santīmu. Jāņem vērā augošā inflācija, cenu paaugstinājums par degvielu, elektroenerģiju, arī rezerves daļas tehnikai kļūst arvien dārgākas. Tas nozīmē, ka patiesībā finansējums pat samazinās.

Pārvaldes vadītājs Vladislavs Ūgainis (attēlā) saka:

— Mēs esam jau pieraduši, ka jāzūdz ar to, cik naudas iedod. Lai

uzturētu labā kārtībā visas rajona melioratīvās sistēmas, gadā vajag ap 300 tūkstošiem latu. Līdz ar to ir pilnīgi skaidrs, ka pašreizējais finansējums ir pārāk niecīgs, ar to nespējam veikt pat visnepieciešamāko.

Kad juka un bruka kolhozi un pārējās kolektīvās saimniecības, visas melioratīvās būves tika nodotas mūsu pārziņā, pārvaldei bija jāveic arī sistēmu kopšana. Tagad mums jākopj vairāk nekā astoņi simti hektāru grāvju, bet valsts melioratīvā tīkla kopējais garums ir pāri diviem tūkstošiem kilometru.

Pirms gadiem pieciem mēs ik gadus varējām izplaut apmēram 70 līdz 80 procentus grāvju kopgaruma. Bet pērn spējam vairs tikai trešo daļu, tas ir, ap 360 kilometriem. Šogad par tiem pašiem līdzekļiem varēsim izplaut vairs tikai ap 270 hektāriem. Tas nozīmē, ka melioratīvie grāvji arvien vairāk aizaug.

Īpašs jautājums ir tās meliorētās platības, kas ir zemnieku īpašumā. Ja saimniecība ir nostiprināta zemesgrāmatā, mēs no viņiem varam prasīt, lai melioratīvais tīkls būtu kārtībā. Taču tādu īpašumu nav daudz. Lielākajai daļai zemnieku zeme ir tikai lietošanā, tāpēc iespējams viņus varam tikai morāli. Bet ar morāli vien krūmus izcirst nevar.

Mēs ļoti labi saprotam, ka arī zemniekiem ir grūti. Naudas nav, bet visi melioratīvie darbi ir dārgi. Var uzskatīt, ka būvniecība pilnībā apstājusies. Pirms

pāris gadiem vēl šo to zemnieki saņēma no valsts, piemēram, grāvju rakšanai. Nu vairs nekā. Ja kāds ir ar saimniecisku vērienu, ja ir spēks un varēšana, tad paši tīra grāvjus, izcērt krūmus. Pārējās platībās alkšņi ir kārkli aug griezdamies. Igauni, piemēram, ir sapratuši, ka agrāk panāktu nedrīkst izpostīt. Šajā kaimiņu valstī zemniekiem ir iespējams uz 15 gadiem saņemt izdevīgus ārzemju kredītus ar maziem procentiem. Latvijā tas nav iespējams, un meliorācija ir atstāta pabērna lomā.

Krievu daļu mums atvēlēto līdzekļu paņēma abi polderi Pelēčos un Rožupē un trīs sūkņu stacijas. Pērn, piemēram, par sūkņu staciju patērēto elektroenerģiju vajadzēja maksāt piecus tūkstošus latu. Skaidrs, ka, ņemot vērā enerģijas cenu paaugstinājumu, šogad par to pašu vajadzēs atdot sešus vai septiņus tūkstošus latu. Un ietaupīt tur neko nevar. Sūkņu staciju darbs atkarīgs no meteoroloģiskajiem apstākļiem. Ja pavasarī ir lieli pali un vēl slapja vasara, sūkņiem jāstrādā nepārtraukti.

Viens no svarīgākajiem darbiem mums ir meliorācijas pasu izgatavošana zemniekiem par tām melioratīvajām būvēm, kuras nododam viņu īpašumā.

Preiļu melioratīvo sistēmu valsts pārvalde pagaidām vēl pastāv. Bet kas būs tālāk, pagaidām neviens skaidri nevar pateikt. Pārvaldes vadītājs Vladislavs Ūgainis atzīst, ka pēdējo gadu laikā situācija kļuvusi arvien saspringtāka ne tikai Preiļos, bet arī pie kolēģiem kaimiņu rajonos.

Uz mūsu inspektoru pļeciem ir visa uztraudzība. Viņi kontrolē visu, kas šajā jomā notiek pagastos, pārbauda melioratīvo sistēmu stāvokli, sniedz konsultācijas zemniekiem.

Deviņdesmito gadu sākumā rajona

melioratīvo sistēmu pārvaldē strādāja cilvēku deviņdesmit. Tagad vasarā, kad notiek visi lielie darbi, strādā tikai pieci desmiti. Daļai no viņiem ar mums noslēgts līgums tikai uz sešiem mēnešiem. Tie ir vīri, kas izplauj grāvjus un cērt krūmus. Protams, ka bija žēl atbrīvot no darba cilvēkus. Tāpēc cenšamies vismaz vasarā viņiem dot iespēju nedaudz nopelnīt. Bet ko tur daudz var nopelnīt ar cirvi, lāpstu un izkapti?

Mehāniskais iecirknis, kas veic melioratīvos remontdarbus, no pārvaldes savā laikā atdalījās. Bet arī viņiem iet grūti, jo nav darba. Tehnika specifiska, citur izmantot nav iespējams.

No vienas puses negribas saimniecību putināt laukā. No otras puses, par mašīnām, kas stāv dīkā, tāpat jāmaksā nodokļi. Tāpēc jāpārdomā kaut vai par lūžņu cenu. Vēl jau republikā kādās četrās vietās, kur bija spēcīgākas bāzes, izveidotas glabātuves labākajai un dārgākajai tehnikai. Ar cerību, kad valstij kādreiz ievajadzēsies.

Vladislava Ūgaina stāstījumā varēja just to sāpi, kāda ir ikvienam speciālistam, kurš redz, kā pamazām iet bojā ilgus gadus celtais un būvētais. Diez vai kāds no valdības un ministrijas vīriem ir parēķinājis, kādi ir pašreizējie zaudējumi, kādi tie būs pēc gada vai diviem. Ļoti negribas domāt par to, ka visai drīz jau būs par vēlu.

L.Kirillova
J.Silicka foto

Konkursā «Par sakoptāko pilsētu» uzvarēja Līvāni

◆ Pēc rajona padomes iniciatīvas šogad notika konkurss «Par sakoptāko pilsētu». Žūrija vērtēja pilsētu domes ēku, pašvaldības uzņēmumu, ielu un dzīvojamo masīvu, individuālo dzīvojamo māju, attīrīšanas iekārtu, kultūras un sporta iestāžu, piemiņas vietu sakoptību.

Žūrijas komisija iepazīstas ar sporta kluba «Cerība» bāzi.

Vērtētāji vispirms apskatīja Preiļus, bet nākamajā dienā — Līvānus. Preiļu pilsētas domes priekšsēdētājs Oļegs Hļebņikovs, pavadot komisiju pa savu pilsētu, stāstīja par iecerēm, ko varētu paveikt, ja būtu nauda, ko iespējams izdarīt arī ar pašreizējiem līdzekļiem. Viņš rādīja savu pilsētu tādu, kāda tā ir, — ar izdarītiem, ar iesāktiem, bet nepabeigtiem darbiem. Bet padarīts šopavasār un vasaras pirmajos mēnešos ir daudz. Šogad vairāk nekā citus gadus ir iekārtots puķu dobju, pie daudzstāvu namiem regulāri tiek apļauti zālāji, daudz darīts Preiļu parka sakopšanā.

Oļegs Hļebņikovs vispirms viesus veda uz «Cerības» stadionu. Garāmbraucot aicināja pievērst uzmanību Preiļu 2. vidusskolas stadionam un sporta laukumiem, kurus izmanto gan skola, gan pilsētas iedzīvotāji. Viens no kritērijiem šajā konkursā bija tieši kultūras, sporta un rehabilitācijas objektu stāvoklis. Domāju, šajā jomā Preiļi pārspēj savus kaimiņus — līvāniešus, jo ir veselības komplekss ar baseinu un saunu, ziemas dārzu. Ir parks un estrāde, kur var vieskoncertus skatīt, ir laba sporta bāze. Taču, nav ko slēpt, Līvāni šopavasār tieši sakoptības ziņā ir pārāki.

Kā viena no sakoptākajām individuālajām mājām Preiļos komisijai tika parādīta Andra Čača ēka Aglonas ielā. Komisija ie-

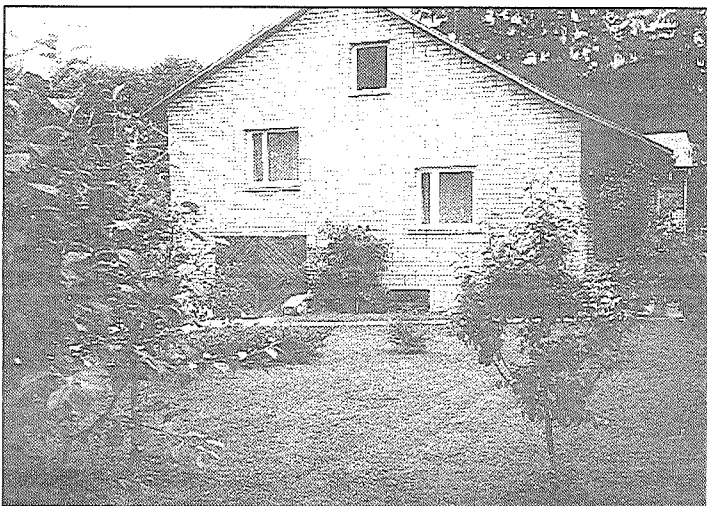
pazinās arī ar piemiņas vietu uzturēšanu. Jo parasti par pilsētu un tās ļaudīm, par pašvaldības darbīgumu spriež pēc tā, cik sakoptas ir piemiņas vietas. Ar pašvaldības atbalstu, ar iedzīvotāju līdzdalību piemiņas vietas Preiļos ir sakoptas.

Skates komisija, protams, nevarēja nepamanīt, ka dažviet nav apļauti individuālo māju pagalmi, teritorijas, kur zeme pieder īpašniekiem. Tā ir pilsētas problēma — panākt, lai attālāk dzīvojošie zemes mantinieki sakoptu savu īpašumu. Un, varbūt, tieši tas mazināja Preiļu kā sakoptas pilsētas vizuālo izskatu.

Kopumā Preiļu pilsētai par sakoptību komisija piešķīra 79,5 punktus, Līvānu pilsētai 97,5, pie tam Līvāniem vairākkārt tika dots maksimālais punktu skaits. Tas liecina, ka Līvānu pašvaldība konkursam bija gatavojusies ļoti nopietni.

Tiesa, vienā ziņā komisijas vērtējumam negribētu piekrist. Proti — par sporta bāzēm. Ja Līvāniem par stadionu un sporta laukumu vērtētāji piešķīra 4 punktus, lai gan šeit nav neviena atbilstoša sporta sektora, bet Preiļiem tikai 4,5 punktus, tad šāds vērtējums nav īpaši taisnīgs. Lai nu tas paliek komisijas ziņā. Kopumā Līvāni konkursā tomēr uzvarēja pelnīti.

Aina Iljina
J.Silicka foto

Daudzi Preiļu iedzīvotāji namīpašumus uztur labā kārtībā. Viena no sakoptākajām ir Andra Čača privātmāja, kuru skates laikā apmeklēja žūrijas komisija.

Kā šovasar klājas

zemniekiem Rudzātu pusē

Stāsta Rudzātu pagasta lauksaimniecības konsultante Velta Rudzāte:

«Lauksaimnieciski izmantojamā zeme pagastā ir 3485 ha, pļavas, ganības 2191 ha, apstrādāto tīrumu īpatsvars 62,9%. Šogad apsēti 894 ha vai 25,6% no lauksaimnieciski izmantojamās pagasta zemes. Ar vasarājiem apsēti 418 ha, ar ziemājiem 362 ha, kartupeļi iestādīti 54 ha. Rudzātu pagastā viens zemnieks audzēja arī linus, bet šogad Rēzeknes «Latlin» ap Ls 1000 viņam palika parādā, tāpēc rūpniecībai linus viņš vairs neaudzē. Pagastā iesēts tikai 1 ha eļļas linu.

6 ha pagastā apsēti ar cukurbietēm, no tiem 1 ha Detkovu saimniecībā, viņiem 52 ha apsēti arī ar graudaugiem. Liela kopējā zemes platība, ap 70 ha, ir arī Klaužu saimniecībā. Graudaugu sējumu viņiem gan nedaudz, jo šī saimniecība specializējas lopkopībā.

Tie, kas graudus domā pārdot valstij, tie sējumus kopj, apstrādā ar herbicīdiem. Tie, kam kāds pushektārs, tiem sējumi šogad ļoti nezāļaini. Ir daudzi tādi zemnieki, kam zeme reģistrēta Zemesgrāmatā, bet viņi to neapstrādā, tikai reizi gadā atbrauc samaksāt zemes nodokli, jo tie, kam zeme reģistrēta, maksā Ls 0,85 par ha, kam nav, — Ls 1,25 par ha. Dažiem pat 30 ha Zemesgrāmatā, bet netiek ne pļauts, ne arts. Acimredzot, valstī nav pieņemts likums, lai cīnītos ar to. Neapstrādāto lauku ir tik daudz, ka arī tie, kas savus laukus apstrādā, bez ķīmikālijām neko nevar izaudzēt. Daļēji arī tāpēc neviens nav ieinteresējies par ekoloģiski tīras produkcijas audzēšanu. Šogad ļoti daudz arī kaitēkļu, īpaši kolorado vaboles kartupeļos, nezīnu, vai visiem pietiks, ar ko nomiglot kartupeļu stādījumus.

Zemnieku mācības šovasar Rudzātos organizēja rajona lauksaimniecības konsultāciju dienests, — pirms sējas par ze-

Par sēklu gādāsim jau tagad

♦ Valsts Viļānu selekcijas un izmēģinājumu stacija ir saimniecība, kas ar šķirnes graudaugu un kartupeļu sēklām apgādā vai pusi republikas, it īpaši Latgales reģionu. Taču šķiet, ka selekcijas stacija turpmāk nebūs tik devīga. Kāpēc? Par to stāsta selekcijas un izmēģinājumu stacijas sēklkopības agronome Rīta Kromane.

— Realizējot uzskaites zemes reformu valstī, lielu daļu zemes platību saņem savā īpašumā mantinieki, un strauji samazinās sējumu platības vēl saglabājušajās līdzšinējās saimniecībās. Tāds process risinās arī Viļānu selekcijas un izmēģinājumu stacijā. Tāpēc turpmāk šī iemesla dēļ saimniecības tīrumos būs iespējams izaudzēt tikai augstāko kategoriju sēklu. Tālāko ataudzējumu sēklas materiāla pavairošana būs jāuzņemas zemniekiem savās saimniecībās. Tāpēc ir nepieciešams pievērst vairāk vērības standartam atbilstošas sēklas izaudzēšanai.

Pirmais priekšnoteikums — jāizvēlas sēklas lauki un jāveic tajos sējumu tīrīšana no citu kultūru piemaisījuma: no ziemas kviešiem jāizvāc rudzi, no miežiem — auzas un kvieši, no vasaras kviešiem un auzām — mieži. Sēklas standarts pieļauj ne vairāk kā 2 graudus piemaisījumos vienā kilogramā elites sēklas un ne vairāk kā 10 graudus jeb 0,05 procentus no to skaita pirmās kategorijas jeb ataudzējuma sēklas kilogramā.

Izvērtot laukā 300 kg ziemas kviešu uz hektāru, šie daži «pieļautie» rudzi graudi uzdzīst un veido līdz 3000 rudzu augu uz 1 ha. Tā kā rudzi cero vairāk nekā kvieši, tad novācamajā sēklā tie jau būs savairojušies standartā nepieļaujamā daudzumā. Lai tas nenotiktu, sēklu laukā šie rudzi nekavejojoties jāizvāc, izraujot cerus vai nogriežot vārpus. Šo darba procesu mūsu sēklaudzēšanas saimniecība veic ik gadus visā sējplatībā. Tieši šādā veidā var vislabāk izvairīties no citu kultūru piemaisījuma,

mes apstrādi, par augu aizsardzību, meliorācijas sistēmu kopšanu. Zemnieki tika iepazīstināti ar meliorācijas darbu izcenojumiem, bet visi darbi atkarīgi no viņu pašu naudas, jo valsts līdzekļu šim mērķim nav. Meliorācijas sistēmas ir vairāk kā 20 gadu vecas, un, lai tās sakārtotu, vajadzīga tehnika. Zemnieks saviem spēkiem var tikai kādu grāvi iztīrīt, kā to izdarījusi, piemēram, Vaivodu saimniecība.

Patī biju mācībās Viļānos, kur runāja par to, kā lopbarībā sakņaugus aizstāt ar skābbarību, kā parastos apstākļos sagatavot skābbarības bedri uz apmēram 25 t. Šovasar laika apstākļi gan nav īpaši labvēlīgi lopbarības sagatavošanai, to pabeiguši pārsvarā tie, kam saimniecībās bija kamolzāle.

Savas problēmas ir arī pagasta piensaimniekiem, kaut gan, — tās nav tikai Rudzātos, tādas ir visā rajonā. Mūs aicina atbalsēt pašmāju, a/s «Preiļu siers», un zemnieki to arī darītu, ja a/s laicīgi norēķinātos. Bet pašreiz vēl nav samaksāts par aprīli. Ļoti cilvēkus kaitina tas, ka «Novadniekā» parādās informācija, ka līdz jūnijam beigām par aprīli samaksās. 5. jūlijā zvanīju uz «Preiļu sieru», izrādās, Rudzātiem nauda nav pat ieskaitīta. Arī aprīli bija tāda pat priekšlaicīga informācija, un tad cilvēki nāk uz pagasta padomi un domā, ka mēs to pienu naudu sev paturam.

Es saprotu tās ģimenes, kurām nav darba vai pensijas, un vienīgi ienākumi ir pienu nauda. Viņi ir spiesti pienu par lētāku naudu pārdot uzpircējiem, kas maksā regulāri. Tie mums brauc no Rēzeknes, no Jersikas, ir arī viens Preiļu kooperatīvs, un tad par lētu naudu iepirkto pienu dārgāk pārdod citām pienotavām.»

Pagastā joprojām pastāv piensaimnieku biedrības, kuras funkcijas aprobežojas ar pienu naudas izmaksāšanu zemniekiem. Kā stāsta šīs biedrības priekšsēdētājs (arī pagasta zemes komisijas priekšsēdētājs) Jānis Viļums:

«A/s «Preiļu siers» nevar dabūt atspērienu. Es aizbraucu, prasu to pienu naudu, bet man saka, nu kā tu nesaproti, sākumā vajag uzņēmumu «izvilkt». Bet mūsu lauksaimniekiem arī nav tās naudas. Tāpēc pienu pārdod uzpircējiem. Protams, ir mums arī tādi zemnieki, kas pienam pieļauj ūdeni, un tādu pienu jau «Preiļu sierā» nenodos, jo tur taisa analīzes. Tāda produkcija tikai uzpircējiem aiziet.

Man pašam ir 17 slaucamas govīs, un šomēnes «Preiļu sierā» man par litru pienu sanāca 13 santīmi. Ja es par pienu saņemtu ap Ls 700, tā nauda visa saimniecībai aiziet. Visspāriņķa cenu pienam, manuprāt, nosaka Rīgas tirgus. Ja es tādu naudu saņemtu, tad arī varētu vairāk izdarīt.»

Jānis Viļums pagastā vada arī zemes komisiju, un ar tām zemes lietām Rudzātos ir tā: «Lielā zemes dalīšana iet uz beigām. Mežs viss ir sadalīts, — kam mantojumā, kam īpašumā par samaksu. Arī brīvās zemes pagastā tikpat kā nav, izņemot nomaļos, kur par šiem gabaliem cilvēki saņēmuši kompensāciju. Es interesējos, vai šo zemi īpašumā nevar saņemt pagasts, jo to varētu apstrādāt un kaut vai labību sēt, pagastam nauda būtu. Līdz šim man neviens nav varējis paskaidrot, kā šo zemi pagasts varētu dabūt īpašumā, — ne Centrālā zemes komisija, kura ieteica interesēties Privatizācijas aģentūrā, ne Privatizācijas aģentūra, kura sūta atpakaļ uz Centrālo zemes komisiju. Bet zeme jau bez saimnieka nepaliks. Un kas būs šis saimnieks? Valsts? Bet vai tad pašvaldība nav valsts?»

Cita problēma ir ar mantojuma zemēm. Visu laiku ir strīdi un pretenzijas par robežām starp mantiniekiem. Katram īpašniekam 50 gadu laikā saradies mantinieku daudz, bet zeme lielāka nav palikusi. Arī tie, kas dokumentus saņem, zemesgrāmatas nes tad, kad uzzina, ka zemes nodoklis mazāks, ja zeme reģistrēta Zemesgrāmatā.

Zemi mēra tie, kam tā jāizpērk, tie, kam zeme pienākas mantojumā, ar mērīšanu kavējas, jo valsts solījusi, ka 1. šķiras mantiniekiem uzņēmēšanu apmaksās. Ar politiski represētajiem mēs vienojamies, ka apmaksāsim pusi, ja viņi vēlas uzņēmēt ātrāk. Uztraucas vairāk tie, kas pērk zemi, kam termiņš šogad beidzas, tie pārējie jau var gaidīt, jo dzīve pagastā, salīdzinot ar pilsētu, uz priekšu virzās lēni.»

**Daina Kursīte
A.Kursīša foto**

«Mūsu šodienā visbēdīgākais ir tas, ka cilvēka dzīvība nav neko vērtā»

♦ Tā pagaidām situāciju rajonā vērtē Latgales tiesu apgabala prokurore Agnese Sevastjanova. Viņa veic krimināl-vajāšanu lietas, kas ir piekritīgas apgabala tiesai: slepkavībās, smagu miesas bojājumu nodarīšanā, laupīšanās, izspiešanās, viltotas naudas izplatīšanā un citos smagos noziegumos.

A. Sevastjanova pastāstīja, ka šogad viņai nācies saskarties pārsvarā ar tišām slepkavībām un tišu smagu miesas bojājumu nodarīšanu. Kopš janvāra Latgales apgabala tiesa jau izskatījusi astoņas krimināllietas par noziegumiem, kas izdarīti mūsu rajonā. Kopumā uz apgabala tiesu nosūtītas astoņas krimināllietas, tajā skaitā piecas par tišu smagu miesas bojājumu nodarīšanu.

Lietvedībā patlaban ir sešas krimināllietas, no kurām piecas slepkavības. Drīzumā tiks pabeigtas un uz tiesu nosūtītas četras lietas. Raksturīgi, ka lielākā daļa ir tā sauktās sadzīves slepkavības, kas izdarītas alkohola reibumā. Pie tam tādā pakāpē, ka vainīgie pēc tam neko neatceras par notikušo.

Pērn tika notiesātas divas sievietes. Viņas bija izdarījušas tišus smagus miesas bojājumus saviem piedzīvotājiem. Viena bija aktīvi rīkojusies ar nazi, bet otra gluži vienkārši spārdījusi ar kājām. Agrāk līdzīgi gadījumi visā republikā, nemaz nerunājot par mūsu rajonu, bija liels retums.

Prokurore atceras, ka 1989. gadā, kad viņa sāka strādāt prokuratūrā, arī slepkavības Preiļu rajonā bija retums. Viens vai divi gadījumi gada laikā, par kuru pēc tam runāja un sprieda ilgi. Tagad par to neviens vairs nebrīnās. Vispārējā dzīves līmeņa strauja pazemināšanās, visas tautas nodzeršanās un lielais bezdarbs ir galvenie cēloņi, kuru dēļ tik bezgala lēta ir kļuvusi cilvēka dzīvība. Neviena slepkavība vēl nav notikusi bez alkohola lietošanas.

Šovasar rajona iedzīvotājus satrauca notikums Līvānu policijas iecirknī. Lieta ir sarežģīta un vēl nav pabeigta, jo ļoti ilgi jāgaida ekspertīzes slēdziens. Latvijas Republikas Iekšlietu ministrijas tiesu ekspertīzes centrs ir vienīgā iestāde, kas izdara ekspertīzes, apkalpo visus rajonus. Slodze ir liela, tāpēc ilgi kavējas ballistikās un trasoloģiskās ekspertīzes.

Vienīgais patīkamais fakts, kā atzīst prokurore Agnese Sevastjanova, ir tas, ka smagus noziegumus šogad vēl nav izdarījuši nepilngadīgie. Ir gan bijis arī viens pensionārs, taču lielākais vairums — cilvēki darba spējīgā vecumā, pie tam bezdarbnieki.

Pagājušajā gadā un arī šogad ir bijušas divas mazāk izplatītas lietas — par viltotas naudas izplatīšanu. Pērnvasar tas bija gadījums, kad aizturēja piecus Aizkraukles rajona iedzīvotājus, kuri «viesojās» arī pie mums un izplatīja viltotas divlatniekus. Vainīgie jau notiesāti. Šogad divi jaunieši, viens no Aglonas, bet otrs no Rušonas pagasta, ar viltotiem pieclatniekiem samaksāja par ieeju Aglonas kultūras nama ballē. Pieclatniekus esot atraduši, rādījuši draugiem un paziņām, beidzot nolēmuši pajokot un gājuši uz balli. Par šādu pajokošanu draud visai smags sods — brīvības atņemšana no 3 līdz 15 gadiem, konfiscējot mantu. Abi jokdari jau notiesāti. Sakarā ar to, ka viņi neguva nekādu materiālu labumu, agrāk nebija sodīti un savu vainu pilnībā atzina, tiesa viņus sodīja nosacīti.

Tāds noziegumu veids kā laupīšanas nenotiek bieži. Pēdējā bija 13. februārī Aglonā, kur bez noteiktas dzīves vietas esošais Puzanovs vispirms mēģināja aplaupīt I.R. Kad tas neizdevās, pēc pusstundas viņš aplaupīja L.Z., nodarot vidēji smagus miesas bojājumus. Lieta jau nodota tiesai un drīz tiks izskatīta.

Pagājušajā gadā Latgales tiesu apgabala prokuratūra nosūtīja tiesai 156 krimināllietas. Šo bēdīgo skaitli palīdzēja «kuplīnāt» arī Preiļu rajons. Spriežot pēc tā, ka pirmajā pusgadā uz apgabaltiesu nosūtīto lietu skaits ir gluži tikpat liels kā pērn, nav arī jūtama tendence smagu likumpārkāpumu skaita samazināšanai.

L.Kirillova

Jānis Pelšs

Palīdzēt var, bet nevar atrisināt problēmas

Preiļu pilsētas dome šī gada budžetā sociālajiem mērķiem paredzējusi 80 tūkstošus latu. Pagājušajā gadā izlietoti 105,5 tūkstoši.

Sociālās aprūpes nodaļas darbiniece deputāte Anna Erte pastāstīja, ka šogad līdzekļu trūkuma dēļ, piešķirot pabalstus, sociālās aprūpes komisija izstrādājusi citus kritērijus. Komunālie maksājumi pakāpeniski pieaug, diemžēl sociālās aprūpes līdzekļi neļauj attiecīgi palielināt pabalstus mazturīgajiem. Vēl jo vairāk tāpēc, ka sākot ar pagājušo gadu, radusies vēl viena būtiska problēma. Medicīnas pakalpojumi ir dārgi, bet daudziem jāārstējas.

Cilvēki prasa vismaz daļēji kompensēt maksājumus slimnīcās un ārstēšanos poliklinikā. Diemžēl vairāk kā dažus latus mazturīgajiem piešķirt nevaram, sacīja A. Erte. Prasītāju esot daudz, bet naudas līdzekļi ļoti ierobežoti. Ja saņemts iesniegums par vienu vai otru pabalsta piešķiršanu, komisijai arī grūti izvērtēt — ir prasītājs trūkcucietējs vai nav. Gadās, ka palīdzību labprāt gribētu arī tādi iedzīvotāji, kuru ģimenes budžets nebūt nav nabadzīgs.

«Bankas Baltija» krahs joprojām ietekmē daudzu preiļiešu dzīvi. Cilvēki uzticējās viltingajam vilinājumam nopelnīt no sava mazā naudas uzkrājuma, ieguldīja bankā ģimenes nelielos ietaupījumus. Bet cilvēki dzimst, mirst un ir citas problēmas, kuras risinot vajag naudu. Tieši šī apstākļa dēļ, ka daudzi preiļieši pazaudēja savu naudiņu bankā, pilsētas dome bija spiesta sākt maksāt arī bērnu pabalstus, jo arī tuvinieku izvadīšana pēdējā gaitā prasa līdzekļus, kuru daudziem nav.

Preiļu lielākā problēma ir bezdarbs un sociālā palīdzība bezdarbniekiem. Ja cilvēks attiecīgu laiku ir strādājis sabiedriskos darbus, viņš saņem pabalstu. Tā būs arī turpmāk, jo gluži par neko pabalstus piešķirt nevar.

Ar privātfirmu «Jata» izlemts, ka 30 cilvēki mēnesī, bet tie būs veci un vientuļi, saņems pa baltmaizes un rupjmaizes klaipiņam par velti. No sociālajiem līdzekļiem tiek uzturēta Preiļu pilsētas bāreņu tiesa. Šādas tiesas nepieciešamību diktē dzīve. Un ne tikai tāpēc, ka ir bērni bāreņi. Arvien vairāk kļūst bērnu, kuru sociālā aizsardzība nepieciešama no viņu pašu vecākiem alkoholikiem.

Trīsdesmit latu gadā saņems tie, kuri aprūpē vecos un vientuļos cilvēkus. Protams, tā nav nekāda lielā nauda, bet maksāt vairāk līdz ierobežotie līdzekļi. Sociālās aprūpes komisija ir apsvērusi iespēju piešķirt pabalstus par komunālajiem maksājumiem. Mazturīgie cilvēki nevar cerēt, ka šogad viņi saņems vairāk kā 20 procentus no komunālo maksājumu summas. Šie daži lati, kas tiks ieskaitīti trūkcucietēju kontā, tomēr nevar atrisināt problēmu.

Katrs cilvēks, kas ir nonācis lielās grūtībās, lai nāk uz pilsētas domi, aicina A. Erte. Ja sociālās aprūpes nodaļas darbinieki nevar palīdzēt finansiāli, varbūt, radīsies iespēja uz laiku iekārtot sabiedriskā darbā pilsētas labiekārtošanā.

A. Iljina

60 zārki pret 10 šūpuļiem

Latvijā pagājušajā gadā uz diviem mirušajiem bija tikai viens jaundzimušais. Mūsu rajonā šī attiecība bija divarpus pret vienu.

Daudz vairāk mirst šogad. Preiļu katoļu draudzē, piemēram, pirmajā pusgadā uz 60 zārkiem ir 10 šūpuļi. Katastrofāls stāvoklis cilvēku pāragrā miršanā ir arī pārējās draudzēs un visā rajonā kopumā.

Galvenais cēlonis cilvēku pāragrai nāvei ir pārmērīgā alkoholisko dzērienu lietošana. Šī nāvējošā dzira legalā un nelegalā ceļā masveidā ieplūst no ārzemēm un indē Latvijas tautu. Latvijas valdības vīri deklarē, ka valstī vidējais ienākums un iedzīvotāju sācis palielināties. Nav tiesa. Vairāk tas notiks pēc gadiem pieciem. Patlaban Latvijas tauta grimst arvien lielākā nabadzībā, no lielā bezdarba, pastāvīgā stresa un depresijas nodzeros.

Tās ir sekas, bet cēloņus mūsu valdība un vietējā vara nevēlas un negrib meklēt, bet vēl aizvien dod atļaujas jaunu alkoholisko dzērienu tirgotavu atvēršanai. Tas skaidri redzams arī mūsu Preiļos. Pilsētā ar alkoholiskajiem dzērieniem tirgo kādās 50-60 vietās, tos var nopirkt jebkurā diennakts laikā, ja ir tikai nauda. «Krutkas» pudele neskaitāmājs «točkās» maksā tikai 60-70 santimus.

P. Daugulis

Nobeigums. Sākums «Novadnieka» iepriekšējā numurā.

Arī Rudzētu mazpulks katru gadu riko rudens ražas skates. Skatēs tiek parādīts ne tikai laucīņos un kūtīs izaudzētais, bet arī ziemas mēnešos paveiktais — izgatavotie sadzīves priekšmeti, rokdarbi un apraksti par mazpulka un pagasta dzīvi.

Ik gadus mazpulcēni gatavo dažādus priekšnesumus un organizē sarīkojumus ar atrakcijām un loterijām. Šie sarīkojumi gūst atsauksmi iedzīvotāju vidū un tiek ļoti apmeklēti. Piemēram, 1938. gadā mazpulcēni organizē trīs sarīkojumus, kuros piedalās vairāk kā 450 cilvēku. Iegūtos līdzekļus mazpulks izlieto organizācijas vajadzībām: grāmatu un inventāra iegādei, ekskursijām pa Latvijas skaidrākajām vietām.

Mazpulcēni vāc arī ziedojumus un izgatavo dažādus priekšmetus un rokdarbus, ko kā Ziemassvētku dāvanas nosūta citiem Latgales mazpulkiem. Par tām Rudzētu mazpulks saņem pateicības: no Peipiņu mazpulka 1937. gadā un no Aulejas mazpulka 1938. gadā.

Atsaucoties Latvijas Piensaimniecības Savienības aicinājumam, 1937. gadā arī Rudzētu mazpulcēni aktīvi piedalās metāllūžņu vākšanā.

Rudzētu pagasta teritorijā mazpulcēni uzskaita stārķus un to ligzdošanas vietas.

Pateicoties mazpulcēnu aktivitātei, viņu vecāku mājās tiek izgatavoti karogmasti un visos svētkos tiek pacelts valsts karogs.

Mazpulcēni katru gadu aktīvi piedalās Meža dienās un Spodribas nedēļā. Meža dienās Rudzētu mazpulcēni iestāda vairāk kā 700 kociņu un dekoratīvo krūmu pie sabiedriskām ēkām, savu vecāku mājām un ceļmalās. Ik gadus tiek kopti iepriekšējo gadu stādījumi un veikti labiekārtošanas un izdaļošanas darbi. 1939. gadā Jāņa Lauvas saimniecībā «Kalna druvās» mazpulcēni iestāda mežu 0,7 ha platībā.

Jau pirmajā Rudzētu mazpulka darbības gadā (1935. g.) no sava mazpulka dalībnieku vidus uz rajona sacensībām tiek izvirzīts P. Kassalietis.

Īslaicīgajā piecīņā Rudzētu mazpulka 1936. gadā piedalās 13 mazpulcēni.

1938. gada novada vasaras nometnē rīkotajās sacīkstēs no Rudzētu mazpulka piedalās:

- ēdienu gatavošanā: Z. Puida, V. Zaķe;
- govju slaukšanā: J. Briņķis, J. Lācis;
- šaušanā: E. Bogdans, O. Lauva.

Jēkabpils novada mazpulku rīkotajā ilgstošajā piecīņā 1938. gada 9. augustā Ābeļu pagastā mazpulka «Diženā» goda kandidātu pārbaudē no Rudzētu mazpulka piedalās L. Lauva un P. Kassalietis. No 20 kandidātiem uz šo goda nosaukumu to iegūst 12 dalībnieki, tai skaitā arī Rudzētu mazpulcēni L. Lauva un P. Kassalietis. Šī goda nosaukuma ieguvējiem piešķir balvas — Ls 25.

Jāatzīmē tas, ka Rudzētu mazpulka dalībnieku skaits pieaug ar katru gadu. Daži mazpulcēni, beidzot pamatskolu, devās mācīties uz lauksaimniecības skolām, vidusskolām, komercskolām un kursiem, kur apguva dažādas profesijas. Pārējie palika savu vecāku saimniecībās, kur turpināja vecāku darbu. Iesaukuma gadu mazpulcēni aizgāja dienēt Latvijas armijā.

Atceros, ka mazpulka dalībnieku dzīvē liela nozīme bija tam, ka ik gadus, īpaši vasaras periodā, mazpulcēnu dzīves vietās ieradās mazpulka un sekciju vadītāji pārbaudīt un dot padomus kultūraugu un dzīvnieku audzēšanā un kopšanā. Tas ļoti veicināja mazpulcēnu centību un sacensības garu.

1939. gada 22. augustā Rudzētu mazpulka darbību pārbauda Jēkabpils novada mazpulka inspektrese Rita Vencere. Viņas secinājumi:

— pozitīvais: Rudzētu mazpulkā ir 50 dalībnieki, tie ir darbīgi un centīgi. Mazpulcēni piedalās apriņķa un novada mazpulku sacensībās, sekmīgi darbojas savos izmēģinājumu laucīņos, rūpīgi kopj un audzē savus dzīvniekus vecāku saimniecībās. Ir vērojama viņu izaugsme gan garīgi, gan fiziski. Īpaši atzīmējama mājturības sekcija, kuru pašreiz vada Rudzētu mazpulka dalībniece V. Zaķe. Rudzētu mazpulka sekmīga darbība iespējama, pateicoties Rudzētu pagasta pašvaldības un inteligences atbalstam;

— negatīvais: mazpulcēnu dzīves vietas ir lielā attālumā no centra un vienam no otra. Daļai vietējās sabiedrības ir palielināta tieksme uz grādīgiem dzērieniem.

Jānis Būmanis

766. Rudzētu mazpulka vēsture (1935. g. - 1940. g.)

1939. gads Latvijas mazpulkiem bija desmit gadu jubilejas gads un Mazpulka izaugsmes un sasniegumu svētki Rīgā, kuros piedalījās arī Rudzētu mazpulcēni.

Svētku dalībnieki, braucot pa dzelzceļu, saņēma 75% tarifa pazeminājumu, bet Rīgā tramvajos varēja braukt bez maksas. Arī par uzturu un naktsmītni mazpulcēniem nebija jāmaksā. Uz svētkiem izbraucām 1. septembra vakarpusē no Līvānu stacijas, bet mājup no Rīgas — 5. septembra rītā. Tie bija brīnišķīgi, vienreizēji svētki, kas mani ļoti savīļoja un dziļi iekrita sirdī. Atmiņas par tiem mani sildīja arī Sibīrijas salā.

Man toreiz bija 11 gadu un es biju pirmoreiz nokļuvis Rīgā. Īpaši man atmiņā palicis gājieni uz Brāļu kapiem pie Mātes Latvijas. Kad mūsu mazpulcēnu kolonna tuvojās vārtiem, pēdējie saules stari sārtoja apvāršni. Alejas malās visā tās garumā stāvēja mazpulcēni ar degošām lāpām. Tas bija brīnišķīgs skats, kad mēs gājām cauri šim dzīvo, liesmojošo uguņu ķēdēm. Ieejot kapos, mūsu kolonnas stājās pa novadiem ar seju pret Mātes Latvijas tēlu. Manam novadam laimējās nostāties tieši pretī tēlam kādu 50 m attālumā. Tas bija ļoti skaisti apgaismots. Tēls slējās pret tumšajām debesīm, un šķita, ka tas pats izstaro viegli virmojošu zaļganu gaismu. Zem tēla krājum sienā dega sarkanīgi liesmojošs krusts (žēl, ka vēl līdz šim brīdīm tas nav atjaunots). Mazpulcēni urnā pie Mātes tēla kājām sabēra zemi no visiem Latvijas pagastiem un pilsetām un, paceļot rokas zvērestam, solīja: «Mēs zvēram šo zemi mīlēt, kopt un sargāt, lai Latvija mūžam paliktu latviešu valsts.» (arī 766. Rudzētu mazpulks sev līdzī atveda dažas sauļas zemes, kas tika paņemta Lāčplēša ordeņa kavaliera S. Cvetkova saimniecībā «Lāčplēši» 1939. gada 8. augustā).

Nākošajā dienā mazpulcēni piedalījās parādē Uzvaras laukumā. Atmiņā palikusi Valsts prezidenta Dr. Kārļa Ulmaņa uzruna: «Mazpulki, jaunatne, — mūsu ticība pieder jums! Pālieciet stipri paļāvībā savam spēkam, saglabājiet lepnumu uz sava darba panākumiem, dzīves darbā un dzīves cīņās stāviet pirmajās līnijās — tad būs jums drosme aizraut sev līdzī un izpildīt savu uzdevumu un savu sūtību kā tautas locekļiem, kā mūsu valsts pilsoņiem un pilsonēm.»

Šo svētku iespaidi man palikuši atmiņā uz visu mūžu.

1940. gada vasarā, sākoties Latvijas okupācijai, radošais mazpulka izaugsmes darbs tika pārtraukts. Daudzi mazpulcēni

pazuda drausmīgajās kara dzimnāvās, daži emigrēja, vairākus izsūtīja uz Sibīriju. Daudzi jau aizgājuši mūžīgajā mierā.

Nobeigumā pievienoju bijušās Rudzētu mazpulka vadītāja palīdzes, skolotājas Antoņinas Raudives atmiņu stāstījumu par Rudzētu pagastu toreiz:

«Par Rudzētiem man ir vislabākās atmiņas. Tā bija mana pirmā darbavieta. Skolas priekšniecība un skolotāji mani uzņēma draudzīgi un silti. Sevišķi skolotāja M. Brice rūpējās par manis iekārtošanos un ieviešanu sabiedrībā.

Daba arī bija skaista. Mani izbrīnīja tas, ka tur nebija akmeņu. Vienīgie akmeņi bija muižnieku laikos celtā kūts no skalātiem akmeņiem. Vēlāk uzzināju, ka akmeņi vesti no Preiļu apkārtnes. Zeme

bija smaga, pa lielāki daļai mālaina. Vajadzēja zināt, kad šo zemi sagatavot sēšanai. Vasarā, sausā laikā māls sakalta, saplaisāja un nebija iespējams apstrādāt, bet lietavās ūdens stāvēja virsū. Ceļi bija slikti, sevišķi pavasaros un rudenos lietavās. Zirgi nevarēja ratus pavilkt un cilvēkiem mālā iegrima kājas, nevarēja izvilkēt, rāva galošas, tāpēc daudzi nesēja tās, piesietas ar šporēm. Toties labība, āboliņš un lini auga vareni. Dzirdēju runājam, ka Rudzētu pagasts esot bagātākais Daugavpils apriņķī.

Skola bija vecās, neapskaužamās telpās, tāpat arī pagastnams. Tika celta jauna divstāvu skolas ēka. Pēc gada, 1936. gadā, pārcēlāmies uz jaunās skolas telpām. Tur bija lielas, gaišas un mājīgas klases, dzīvoklis pārzīnim un vienam skolotājam, arī kopmītne bērniem. Bija arī liela zāle ar skatuvi. Bieži tika rīkoti saviesīgi vakari ar dejām un pašu sagatavotām teātra izrādēm. Tanī laikā bija daudz jauniešu, kas mācījās vidusskolās un arodskolās. Bija tautisko deju pulciņš (8 pāri), kurus apmācīja no Rīgas izsauktā speciāliste. Ar tautiskām dejām uzstājāmies ne tikai pašmāju zaļumbalēs, bet arī braucām uz Daugavpili un Jēkabpili, kas bija organizēts visa apriņķa mērogā. Skolotāja V. Irbīte apmācīja kori — uzstājāmies Rēzeknes Dziesmu svētkos. Skolotāja M. Brice uzaicināja rokdarbu mākslinieci no Rīgas, kura apmācīja Rudzētu sievietes aizkaru aušanas mākslā. Daudzi skolas bērni bija mazpulcēni. Katru vasaru braucām uz nometnēm. Sagatavojām un uzvedām mazpulku ludziņas. Spēlējām ne tikai pašu mājās, bet izbraucām arī uz apkārtnējam mazajām skolām. Par sapelnīto naudu visi mazpulcēni aizbraucām uz Rīgu ekskursijā. Bijām Operā, Dailes teātri un Zveru dārzā. Siguldā arī bijām. Pieaugušie arī spēlējām teātri. Izbraucām uz Gaiņu skolu.

Rudzētos cilvēki bija sabiedriski, viesmīlīgi, laipni un izpalīdzīgi. Bieži rīkoja mājās viesības, talkas un arī skolotājus aicināja.»

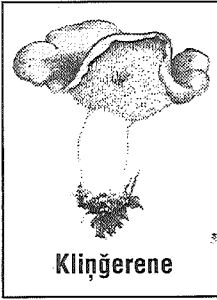
Cik žēl, ka šī normālā attīstība, kas tautu pamazām virzīja augšup gan pa garīgās, gan pa materiālās uzplaukmes ceļu, tika vardarbīgi un neatgriezeniski pārtraukta. Šis mierīgais laiks, pilns darba rosmes un kultūras uzplaukuma neatkarīgās Latvijas pēdējos gados, gan man, gan daudziem maniem vienaudžiem ir pēdējās (un daudziem arī vienīgās) gaišās atmiņas, pirms sāka malt nežēlīgās brūni sarkanās kara dzīmas un pūst skaudrie austrumu vēji.

Cienījamie lasītāji!

Līdz 20. jūlijam var pasūtīt «Novadnieku» augustam un turpmākajiem šī gada mēnešiem. Tagad «Novadnieku» var iegādāties arī lauku pasta nodaļās, tomēr abonēta avīze ir daudz lētāka, nekā pirktā kioskos vai pasta nodaļās.

Lasisim sēnes?

Šogad, kad laika apstākļi mūs nav lutinājuši ar saulainām dienām, un lauku darbi ir iekavējušies, ne vienam vien laucīniekam prāts nav priecīgs. Smagais ekonomiskais stāvoklis uz katra soļa liek sevi manīt.

Kliņģerene

Daudzi jo daudzi cilvēki ir bez darba, tas nozīmē, ka ļoti trūkst iztikas līdzekļu. Bet dzīvē, kā jau dzīvē, nav tikai drūmas ainas vien. Šīs vasaras bagātīgā lieti ir atnesuši mums ne mazums rūgtu brīžu, taču mežos labi aug sēnes. Sēnes, savāktas un sagatavotas ziemai, var būt arī ļoti liels atspaidis ģimenes mielasta galdam. Ne velti zinātniskā statistika sēņu ēdienus kaloriju un uzturvielu ziņā pielīdzina gaļas ēdieniem.

Bet cik daudz mēs par sēnēm zinām? Gribu lasītājiem pastāstīt, ka Latvijā aug ļoti daudz augstvērtīgu ēdamo sēņu. Vairāk nekā trīs simti sugu. Pakavēšos pie vienas no Adateņu sēņu dzimtas (Hydnaceae) sēnēm, tautā saukta kliņģerene jeb Jomainā adatene (Hydnum repandum Fr.). Šī sēne ir ar ļoti labām garšas īpašībām, kā arī bagāta ar uzturvielām un kalorijām, pielīdzināma gailenēm un barvikām. Šai sēnei cepurīte ir plakana, dažreiz ar ieliektu vidu, iedzeltena, gaišāka nekā gailenei. Aug no jūlija līdz oktobrim.

Sēne izaug līdz 15 cm plata, taču vecās sēnes nav tik vērtīgas kā jaunās, jo pāragot tās iemanto rūgtenu piegaršu, tādēļ tās pirms cepšanas vai sālīšanas ir jānovāra. Jaunās sēnes nav jānovāra.

Kliņģerene ir viena no sēnēm, kas neuzņem radiāciju, tāpat kā gailene. Kāpinš sēnei samērā īss un resns, reti kad taisns, nedaudz gaišāks par cepurīti. Adatiņas gaišākas nekā cepurīte, viegli atdalāmas no mīkstuma līdzīgi bekām. Mīkstums sēnei iedzeltenš. Atrodama retos skujkoku mežos, kā arī lapukoku mežos un mežu klajumos. Pedējā laikā presē parādās arī sludinājumi par šo sēņu iepirkšanu. Var būt, ka kādam tas var kļūt par sava ģimenes budžeta kuplināšanas veidu? Pamēģināsim!

Valdis Krēslis

Jūlija «Klubs»

Uz žurnāla pirmā vāka kaut kur redzēta melnmataina slaida sieviete — tā ir viena no populārākajām Latvijas modelēm Katažina. Viņa arī numura meitene — skatiet erotiskās lappuses.

Savukārt galvenās intervijas varonis šoreiz ir Ģirts Melbārdis, bijušais Vācijas — Latvijas bankas vadītājs. Jūnijā viņš pēkšņi paziņoja, ka atstāj šo amatu. «Laiks rādīs, kā tas attīstīsies,» saka Melbārdis un stāsta gan par banku, gan par savu privāto dzīvi. Dzeltenajās lappusēs kā vienmēr saviesīga dzīve un pikantas fotogrāfijas, bet ir arī satraucošas ziņas par milzu samiem Daugavā un krieviem, kas pabijuši uz Mēness, un dēku stāstīni gan par jaunajiem krieviem, gan par jaunlatviešiem. Kas un kāpēc sprāgst? Par sprādzienu iemesliem un upuriem raksta leva Zvidre. Modes lapās reklāmas aģentūras AGE menedžeris Aldis Kušķis — viņš ir no tiem, kas iepērkot drēbes prot kaulēties, tā ka — izlasiet arī Kušķa dzīves atziņas par šo jomu. Uz «Kluba» šāgada anketas jautājumiem atbild Uldis Cērps, Māris Gailis un Aleksandrs Kiršteins.

Savukārt žurnālists Pēteris Andersons, rakstot par sertifikātiem, piesaka savas domas ar tautisku frāzi — lai sertifikātus nebūtu jākar uz naglīnas, un mudina arī Rēzeknes rajona iedzīvotājus privatizēt savus dzīvokļus. Vecums vienkārši atnāk — vai jūs to gribat vai nē, turklāt noveco ne tikai sievietes. Kas jādara vīrietim, lai saglabātu savu eleganci? Ja lasāt par to, tad pievērsiet uzmanību arī ilggadējas dzimtsarakstu nodaļas darbinieces stāstiem par saviem profesionālajiem piedzīvojumiem, laulājot vecus un jaunus.

Auto lappusēs — kā īsti jāšēz pie stūres un kādi ir spožākie auto Ženēvas autosalonā. Bet latviešu rokeri meklē dzīves jēgu — par to Ginta Grūbes raksts.

Lai jums labi lasās!

«Kluba» redakcija

Sludinājumi un reklāma 22305

«Santa» jūlijā

Interesanta sieviete, ārlietu ministra kundze, advokāte, māmiņa un... Tas viss raksturo Ainu Birkavu, interviju ar kuru varat lasīt žurnāla «Santa» jaunākajā numurā.

Vasaras kā karstākā gadalaika modei šosezon esot pavisam vienkārša aritmētika — no tērpa, ko grasāties vilkt, jāatņem nost viss liekais. Kā to realizēt — par to modes lapušu ieteikumi.

Te sagrūst mīts par to, ka sieviete laukos ir stiprāka par dzīvi... Sarunas Strenču psihoneiroloģiskajā slimnīcā.

Trīsdesmit gadi ar «astīti», karjera un... bērns. Par to, kā izšķirties starp karjeru un bērnu vai, pareizāk — kā to apvienot.

Temperamentīgās amerikāņu dziedātājas Tinas Tērmeres cienītājus gaida apraksts par viņas dzīvi, bet tos, kuri ciena piknikus un izbraukumus zaļumos, — iepazīstinās ar dažādām šiem gadījumiem noderīgā lietām.

Un visbeidzot — tieši jūlijā «Santa» finišē mūsu fotoeriāls «Santa Simplicita». Kā jau visos seriālos, atrisinājums ir gaidīts un reizē arī mazliet negaidīts.

Anna Peipiņa,
žurnāla redaktore

**SIA «Dardedze»
pērk cirsma un
egles, priedes un
bērza papīrmalku.
Tāl. 44422.**

Preiļu tirgus kioskā «Sēklas» lētāk kā citur ir pārdošanā: mērlentes 2 un 3 m, plastmasas spaiņi 5-12 l, lejkannas 2, 5, 10 l, plastmasas un metāla vāciņi, krāsas: grīdas krāsa, baltā un brūnā, uzgriežņu atslēgas un citi instrumenti, otas un birstes, dažāda diametra šūtenes, minerālmēsli, lietismēteļi un drēbju pārvalki, smidzinātāji 0,3, 0,5 un 1,8 l, lieli plastmasas maisi, agrofilks.

Pārdod

kravas furgonu IFA Multicar-25, 1988.g., Ls 700 un IŽ-2715-01, 1989.g., Ls 350. Zvanīt 44471 darb-dienās no 10 līdz 14;

lēti kazas, ZAZ rezerves daļās. Tel. 17618;

māju ar saimniecības ēkām, zeme 3 ha, mežs 1 ha, 2 govīs, Aizpuriešu ciemā, 3 km no Livāniem. Aptuvenā cena Ls 6000. Kontakttelefons 43820;

privatizētu 3-istabu dzīvokli (virtuve 12 m²) jaunā mājā Preiļos un garāžu. Tāl. 21992;

māju nojaukšanai un mikroautobusu VW. Zvanīt 23754 pēc 19;

Mazda-626, 1983.g., piekabes āķis, 1900 \$, un BMW-318, 1983.g., pārejas mod., lūka, 2000 \$. Abas labā stāvoklī. Tel. 21084, vakaros 22879;

VAZ-2102, 1985.g. Tel. 24218 vakaros;

remontējamu MB-230. Tel. 23641 vakaros;

Firma iepērk gailenes par visaugstākajām cenām Latgales reģionā. Sēnēm jābūt tīrām, sausām. Tūlītēja samaksa. Iepirkšanas vieta: Preiļos, Kooperatīva ielā 10. Darba laiks no 14.00 līdz 21.00 katru dienu. Turpat iepērk arī kliņģerenes (Jomainā adatene). Cena Ls 2,20 par kilogramu. Pieņem tikai jaunās sēnes.

1 mēnesi vecu melnraibu gotiņu. Tel. 21469;

1. laktācijas šķirnes govī. Tāl. 24322;

steidzīgi 8 g. vecu zirgu. Cena pēc vienošanās. Tel. 21266 darba laikā;

jaunus bišu stropus. Tel. 34407.

Pērk

treknu cūkgaļu. Samaksa tūlītēja. Tāl. 23108;

gaļu. Tāl. 22807;

gaļu. Tāl. 55743;

cirsma. Tāl. 23641 vakaros.

Dažādi

Kvalitatīva automobiļu stiklu un lukturu tonēšana ar saules aizsargplēvi. Plastmasas bamperu restaurācija. Bamperu pārdošana. Tel. 8-252-36121.

Speciālists piedāvā zirgu apkalšanu, ir transports. Tel. 21225.

Sniedz transporta pakalpojumus ar automašīnu URAL. Pērk bērza finierklučus. Tel. 42062, 41278.

Slates alus darītava piedāvā bāriem un kafejnīcām alu «Lauku tumšais». 1 kg cena kopā ar PVN Ls 0,23.

Pastāvīgiem klientiem nodrošina alus piegādi un alus darītavas taru. Iepērk alus šķirnes miežus. Cena pēc vienošanās.

Tālrunis 8-252-55394. Zvanīt no 9.00 līdz 16.00.

Latvijas KredītbANKA

Norēķinu operācijas, kredīti, kredīta līnijas, līzings, overdrafts, ceļojuma čeki.

Šie un citi pakalpojumi vienmēr ir Jūsu rīcībā.

A/S "Latvijas Kredītbanka", Smilšu iela 1/4, Rīga LV 1920, tel.: 7226631, 7214154, fakss: 7228813

Filiāles:

Rīga, Rūpniecības iela 23, tel.: 7320603

Alūksne, Pils iela 33, tel.: 43 - 24435

Preiļi, Aglonas iela 4, tel.: 53 - 24445

Laikraksta «Novadnieks» redakcija pārdod vieglo automašīnu UAZ (1985. g.). Zvanīt 22059, 22305.

Starptautiskās klases tautas dziednieks Vasilijš Zlotnikovs vada individuālās pieņemšanas garīgās dziedniecības seansus 19. jūlijā no 10.00 līdz 18.00 grāmatu nama «Latgale» telpās.

Iepērk jebkura lieluma gailenes. Visaugstākās cenas. Samaksa tūlītēja. Piedāvāt Preiļos Kooperatīva ielā 10 (bij. RPB bāzē) katru dienu no 14 līdz 21.

Skrieniet ātri, labie vēji, Sauciet tēti atpakaļ, Vēl vajag viņa roku, Viņa gudra padomiņa. Skumstam kopā ar Anželiku, TĒTI guldot smiltājā. 3. klases skolēni, vecāki un audzinātāja

Nāc, atmiņa mana, iesim pa taku, Kur dienas skanīgas gāja, Varbūt vēl mūsu smieklī tur skan Un ar putniem jaunība sarunājas. Izsakām līdzjūtību automehāniķim Antonam Pastaram sakarā ar BRĀĻA nāvi.

«Lattelekom» Latgales zonas Preiļu nodaļas kolektīvs

Tava aiziešana ilgi sāpēs, Līdz sadzīs gaišās atmiņas. Izsakām līdzjūtību tuviniekiem sakarā ar Igora ČERKASOVA pāragro nāvi. Bašķu ciemata kaimiņi

Vairs ciemos neatnākt pa dzimtas zemes takām. Jo vārti dzīvībai ir aizvērušies ciet. Uz mūsu ardievas tev skumji sakām, Kaut ilgi vēl tev bija iet un iet. Serojam kopā ar Lilitu, Jāniti un Mārtiņu Kivleniekiem, no VĪRA un miļā TĒTA atvadoties. Bijušie Aizkalnes klasesbiedri un audzinātāja V.Caica

NOVADNIEKS

Laikraksts iznāk kopš 1950. gada 29. marta. Redakcijas adrese: Aglonas ielā 1, Preiļi, LV-5301. Tel. 22059, 22305, 21759.

Pasūtījuma indekss 3033.

Izdod Preiļu rajona pašvaldības uzņēmums «Laikraksta «Novadnieks» redakcija»

Iznāk 8 reizes mēnesī. Abonēšanas maksa mēnesī Ls 0,71. Mazumtirdzniecībā līgumcena.

Redaktors Pēteris Pizelis

Reģistrācijas apliecība Nr. 1018 Iespiests SIA «Latgales drukā», Rēzeknē, Baznīcas ielā 28. Ofsetiespiedums. Metiens 4630.